

И како прифтасамъ ХС на аѧа, рече ѧаамъ : Востани ѧааме создание мое, востани и побѣгни ш тогѡ аѧа : Остаѧи тѧа темно, и прииди на свѣтло . Остаѧи тоза горкое мѣсто и прииди на слакии раи, Остаѧи тѧа скобъ, и прииди на радо . Понеже раи тебе чакъ, ноное дрѣво затебѣ глѣда, и ѧгла, що падаше раи скѧа врата сплѧменное орѣжие, штѡпи сегѧ штѧмо и непѧзи вѣче . Но она смѧ немѡжи вѣче да прелѣсти тебе . Шо вниж и глѣдани, како азъ затебѣ плѡ при, и тебе ради глѣде жаде и голъ ходи, и тебе ради продаде ба и вѣрза, ноукорѣ, и на глѣдъ приведе, вѣнъ, за оуше, оуплѧванъ, шхлѣ, и накрѣтъ прикова ба, и въ грѡбѣ погрѣбе . Все това затебѣ прѣтерпѣхъ, и затѡла ро, за данбѧва ба ш тогѡ тѧаго аѧа, шоси тѧа бѧвъ шгѡждѣнъ за прѣстѡплѣние твое . Но востаните понеже азъ сегѧ свѡбожденіе и и збавленіе ваши .

Шо такова сладка хорати поговорѧ ХС на ѧаамѧ, и и збавѧ ш аѧа прѧзѣднѧ дѡша . ѧми ѧко ни та на кон вѧи дѡша, шо бѧли тѧмо свѡбодили и ХС како снѧде на аѧа, и ли невѧи ; Паки тои стѧи шговѡра : Како ХС и и збавѧ вѧи дѡши ш аѧа, но кѧи вѣрѡвали тѣхъ токмо и збавѧ, а шо невѣрѡвали тѧмо шстѧили . ХС ходѧи по земни : лг, години, такѡ и на аѧа бѧвъ, лг : часа . Почто катѡга рапа ХС бѧмо мѡцъ мѡртъ, шо и ма вѧ. часа де, и вѧ. часа ношъ . ХС оуплѧтокъ надевалѧи ча предаде дѡхъ, шстѧили бѧли до вѣчѣрѡ при часа, и свѣщѡта дѣнь и ношъ кѧ. часа, и ХС воскресѧ катѡга на чѧна седмѧи ча, оуплѧла ношъ, шо стѧнѧи вѧи лг. часа . И како и збавѧ вѧи Прѧведнѧ дѡша, за вѧ и на раи . ѧпра ошъ ѧаамъ, катѡ вѧдѧлъ тѧмо разѡнника шо бѧше рапа вѣдно со иисѧ, пошдѧнѧ и на чѧна даговѡри : И гдѧ насъ рече на и на прѣди со даде, и како вѣхѡме ни оу раи, дрѡгѧи чѧкъ швѧнъ насъ и и маше, ѧми тои чѧловѣкъ ш гдѧ вѧидѧ и на нѣса сегѧ оу раи .

Юще бѧше возмѡжно менѧ сегѧ повѣче да скажа вамъ затѧ прѣслазнаѧа вѣши самшѧтели мой, ѧа глѣдамъ како вѣрѧ ми нѡва тогѡ ради толико доволно бѧ, понеже да поидѧ да глѧ зготѧи за оутре да прѧнѡваме и свѣтлоѧ Хѡ воскресѧніе сѧнѧтое срѣ . Но това юще хочѡ да прѧнесѡ на вѧшен любѡчѣтіе, шоѧ то на вѣхѡхъ на много потребно . Глѣдѧми како много Хрѧіани и ма междѡ насъ, и и ма обѧчѧи тѧа чакѡтъ днѣсъ и ли оутре да глѧ испѡвѣда и да глѧ Причѧстѡтъ стѧи тѧинъ, снѣчъ : Тѣло и Крѡвь Хрѧа Бѧа нашегѡ . Понеже ни кон